«Ο μετανάστης»

Πολλή φτώχεια στην πατρίδα

τη δική μου,

την τύχη μου στην ξενιτιά

έψαξα να βρω.

Έφτασα μια Κυριακή,

κάνοντας δρόμο πολύ.

Περίμενα γρήγορα δουλειά να βρω,

για να μπορώ να ζήσω,

γονείς κι αδέρφια στην πατρίδα να βοηθήσω.

Ξημέρωσα και νύχτωσα σε δρόμους

και πλατείες,

κρύωσα, πείνασα, έκλαψα

του δρόμου ιστορίες.

Μια Τρίτη το πρωί συνάντησα

τον άνθρωπο που μου άλλαξε τη ζωή.

Χρήματα, φαγητό και σπίτι

κέρδισα με τη δουλειά μου.

Δύσκολα ήταν στην αρχή,

μα όλα πήγαν κατ' ευχή

οι άνθρωποι με αγαπούσαν,

καλοί γίναμε φίλοι,

χαίρομαι τώρα τη ζωή

και τ’ όνειρό μου παίρνει πια πνοή.

Παπαδόπουλος Χαράλαμπος, Α2